

prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud:M.Stratan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M.Anton, V.Cotorobai, I.Secieru)

DECIZIE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Ivan Mateescu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația
Creditară Nebancară „Easy Credit” împotriva lui Ivan Mateescu cu privire la
încasarea datoriei contractuale la împrumut și compensarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva încheierii din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 iulie 2020 OCN „Easy Credit” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Ivan Mateescu, solicitând încasarea datoriei contractuale la
împrumut în sumă de 63849 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 06 octombrie 2020 a Judecătoria Ungheni, sediul Central
acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la Ivan Mateescu în beneficiul OCN „Easy
Credit” SRL datoria în baza contractului de împrumut în sumă de 63 849 de lei,
precum și taxa de stat în sumă de 1915,47 de lei, iar în total suma de 65764,47 de
lei.

Pricina a fost examinată în procedura scrisă prevăzută pentru cererile cu
valoare redusă.

La 10 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, Ivan Mateescu a
contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu remiterea
cauzei la rejudecare.

Prin încheierea din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit
cererea de apel depusă de Ivan Mateescu împotriva hotărârii din 06 octombrie
2020 a Judecătoria Ungheni, sediul Central ca fiind depusă în afara termenului
legal, iar partea apelantă nu solicită repunerea în termen.

La 18 februarie 2021, prin intermediul adresei electronice Ivan Mateescu a
declarat recurs, prin care a solicitat casarea încheierii instanței de apel cu trimiterea
cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului Ivan Mateescu a invocat că încheierea instanței de
apel este neîntemeiată, deoarece nu a recepționat dispozitivul hotărârii instanței de
fond și nu a fost informat conform legii despre examinarea litigiului în cauză.

Menționează recurentul că, termenul de declarare a apelului nu a fost omis, prin urmare instanța de apel i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, accesul la justiție și dreptul la apărare.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 21 ianuarie 2021 și expediată spre cunoștință recurentului la 8 ianuarie 2021 (f.d. 62), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, Colegiul consideră că recursul depus la 18 februarie 2021, este în termen.

Prin referința depusă la 17 martie 2021 și respectiv 19 martie 2021 OCN „Easy Credit” SRL a solicitat respingerea recursului depus de Ivan Mateescu și menținerea încheierii din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Mateescu, este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea din 21 ianuarie 2021, a restituit apelul depus de Ivan Mateescu împotriva hotărârii din 06 octombrie 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, în cauza civilă, în procedura cererilor cu valoare redusă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația Creditară Nebancară „Easy Credit” împotriva lui Ivan Mateescu cu privire la încasarea datoriei contractuale la împrumut și compensarea cheltuielilor de judecată.

După cum denotă actele cauzei, Ivan Mateescu a depus cerere de apel la 10 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 276⁴ alin. (4) al Codului de procedură civilă, hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod, iar art. 362 alin. (1) din aceeași lege stipulează că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, recurentul Ivan Mateescu a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, la 10 decembrie 2020, respectiv cu încălcarea termenului

prevăzut de art. 362 alin. (1) al Codului de procedură civilă. Or, din interpretarea corectă a prevederilor normei legale citate, este de înțeles că termenul de declarare a apelului curge de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Așadar, după cum a fost reiterat supra, termenul stabilit de lege pentru exercitarea căii de atac (apelul) se calculează exclusiv din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, iar în cazul în care participantul la proces, la caz Ivan Mateescu, a omis acest termen, urma să invoce motivele omiterii (comunicarea defectuoasă a actului de procedură, recepționarea cu întârziere a hotărârii, nepublicarea hotărârii în ordinea prevăzute de art. 276⁴ alin. (3) al Codului de procedură civilă etc.) într-o eventuală cerere de repunere în termen și expres *să solicite acest fapt*.

În speță, însă Ivan Mateescu a depus cerere de apel peste termenul prevăzut de lege și nu a solicitat repunerea acesteia în termen, considerând existența unei prezumții de prelungire a termenului în cazul comunicării cu întârzierea a dispozitivului hotărârii instanței de fond, fapt care nu poate fi acceptat de către instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs apreciază critic argumentul recurentului precum că nu a fost citat legal și nu a cunoscut despre examinarea litigiului în cauză, or, instanța de fond a expediat în adresa recurentului copia încheierii cu privire la acceptarea cererii de chemare în judecată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă la 15 iulie 2020, însă conform avizului de recepție plicul a fost returnat în adresa instanței de fond cu mențiunea „refuzat” (f.d.33).

În această ordine de idei, Colegiul menționează că instanța de fond și-a îndeplinit obligația pozitivă de comunicare a actului de procedură emis și i-a comunicat recurentului încheierea cu privire la acceptarea cererii de chemare în judecată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă.

Mai mult, Colegiul relevă că, respectarea de către părți a termenilor legali constituie o obligație pozitivă a părților și are menirea asigurării bunei funcționări a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de Lege și doar în cazul în care partea care înaintează o cerință de repunere în termen va prezenta instanței probe pertinente și admisibile prin care va dovedi că omiterea termenului a fost cauzată de motive întemeiate. Respectiv, o condiție primară obligatorie pentru repunerea în termen a unei acțiuni procedurale este cererea părții interesate, înaintate în acest sens, care la caz lipsește.

Or, norma de drept procedural aplicabilă, cum și dispozitivul hotărârii atacate clar și cert indică termenul și modul de atac, acesta fiind de 30 zile, calculat din data pronunțării dispozitivului hotărârii, dar nu din data comunicării respectivului act procedural părții interesate.

Prin urmare, instanța de recurs nu poate reține argumentul recurentului precum că curgerea termenului de atac a hotărârii instanței de fond urmează a fi calculat din data comunicării dispozitivului, deoarece legea indică o altă modalitate de calcul a acestui termen.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

În speță, având în vedere constatarea celor două condiții de la art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, și anume depunerea apelului în afara

termenului legal și omisiunea apelantului de a solicita repunerea în termen, instanța de apel corect a restituit cererea de apel depusă de Ivan Mateescu împotriva hotărârii din 06 octombrie 2020 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central.

În această privință, Colegiul consideră necesar să puncteze că cererea de repunere în termen a instrumentului de atac, în orice caz trebuie să fie exprimată din inițiativa participanților la proces, instanța nefiind îndreptățită, în lipsa unor dispoziții legale exprese, să efectueze din oficiu repunerea în termen, chiar dacă din ansamblul materialului probator administrat la dosar ar rezulta că participanții la proces au avut motive întemeiate de a nu îndeplini în termen actul de procedură.

În astfel de situații, Curtea Europeană a Drepturilor Omului este întotdeauna tranșantă, inclusiv în raport cu Republica Moldova, echivalând repunerea nejustificată în termenul de efectuare a actului de procedură cu încălcarea dreptului la proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice (cauzele Melnic v. Republica Moldova și Popov v. Republica Moldova (nr. 2)).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Ivan Mateescu și de a menține încheierea din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Ivan Mateescu.

Se menține încheierea din 21 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația Creditară Nebancară „Easy Credit” împotriva lui Ivan Mateescu cu privire la încasarea datoriei contractuale la împrumut și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru